

ΣΤΕ 2712/2012 [Εφαρμογή της ενδικοφανούς διαδικασίας χαρακτηρισμού στις χορτολιβαδικές εκτάσεις]

Περίληψη

Οι Επιτροπές του άρθρου 10 του Ν. 998/1979 είναι αρμόδιες να επιλύουν διαφορές και ως προς το χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως χορτολιβαδικής. Οι αποφάσεις αυτές των εν λόγω Επιτροπών, εφόσον δυνάμει της ειδικής διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 74 του ν. 998/1979 είναι δεσμευτικές ως προς τον ανωτέρω χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως χορτολιβαδικής, προσβάλλονται με έννομο συμφέρον από τον φερόμενο ως ιδιοκτήτη μιας τέτοιας έκτασης. Ο χαρακτηρισμός αυτός είναι εκ του νόμου διαφορετικός από χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως γεωργικής και, προκειμένου μάλιστα περί ιδιωτικών εκτάσεων, επιφέρει τις προβλεπόμενες στην παρ. 2 του άρθρου 74 συνέπειες.

Η προσβαλλόμενη απόφαση της ΔΕΕΔΑ, με την οποία κρίθηκε ότι η ιδιότητα ορισμένης έκτασης ως χορτολιβαδικής, πέραν της εφαρμογής της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας για τις εκτάσεις αυτού του είδους, συνεπάγεται και την αδυναμία εφαρμογής της διαδικασίας χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του Ν. 998/1979, είναι μη νόμιμη.

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι και ανεπαρκώς αιτιολογημένη ως προς την κρίση της περί χορτολιβαδικού χαρακτήρα της επίμαχης έκτασης, βασικό αιτιολογικό έρεισμα της οποίας αποτελούν αεροφωτογραφίες μόνον του έτους 1945 και η οποία συνήχθη, χωρίς να εκτιμηθούν τα στοιχεία του φακέλου -ενόψει των οποίων τόσο ο Δασάρχης Θεσσαλονίκης όσο και η Πρωτοβάθμια Επιτροπή είχαν καταλήξει στην κρίση περί του δασικού χαρακτήρα της έκτασης αυτής- αλλά ούτε και οι ισχυρισμοί των αιτούντων, οι οποίοι, αντιθέτως, επεδίωκαν το χαρακτηρισμό της ως γεωργικής.

Πρόεδρος: *Αγγ. Θεοφιλοπούλου*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η ακύρωση της 18/2005 απόφασης της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών αμφισβητήσεων Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή των αιτούντων κατά της 159/2002 απόφασης της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Θεσσαλονίκης, και ακυρώθηκε τόσο η εν λόγω

- απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής, όσο και η 5397/27-9-1990 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Θεσσαλονίκης, με την οποία είχε χαρακτηριστεί έκταση 3.343 τ.μ., ευρισκόμενη στη θέση «Κιοφεκέ Τσεσμεσί» της εδαφικής περιφέρειας του Δημοτικού Διαμερίσματος Εξοχής του Δήμου Χορτιάτη του Νομού Θεσσαλονίκης, ως δασική έκταση.
3. Επειδή, με την παρ. 3 του άρθρου 10 του Ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α') ορίζεται ότι «Παρά τη έδρα εκάστου νομού συγκροτείται Επιτροπή Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων, η οποία είναι αρμόδια δια την επίλυσιν διαφορών αναφερομένων εις τον χαρακτήρα περιοχής τίνος ή τμήματος της επιφανείας της γης ως δάσους ή δασικής εκτάσεως ή εις τα όρια ταύτης. Επίσης η Επιτροπή αυτή αποφαινεται επί παντός ετέρου θέματος παραπεμπομένου εις αυτήν κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου» και ότι «Κατά της αποφάσεως της Επιτροπής ταύτης χωρεί προσφυγή ενώπιον Δευτεροβαθμίου Επιτροπής». Εξάλλου, στο άρθρο 14 του Ν. 998/1979 ορίζεται ότι «1. Εάν δεν έχη καταρτισθή εισέτι δασολόγιον, ο χαρακτηρισμός περιοχής τίνος ή τμήματος της επιφανείας της γης ως δάσους ή δασικής εκτάσεως και ο καθορισμός των ορίων τούτων δια την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου, ως και ο προσδιορισμός της κατηγορίας εις ην ανήκει δάσος ή δασική έκτασις κατά τας εν άρθρω 4 διακρίσεις, ενεργείται κατ' αίτησιν οιοδήποτε έχοντος έννομον συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως δια πράξεως του κατά τόπον αρμοδίου δασάρχου. 2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον πράξις, ερειδομένη επί σχετικής εισηγήσεως αρμοδίου δασολόγου και των τυχόν υφισταμένων στοιχείων φωτογραφήσεως και χαρτογραφήσεως της περιοχής ή παντός ετέρου σχετικού στοιχείου, δέον να είναι προσηκόντως ητιολογημένη δι' αναφοράς εις την μορφολογίαν του εδάφους, το είδος, την σύνθεσιν, την έκτασιν της βλαστήσεως και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτής, τας τυχόν επελθούσας προσφάτους αλλοιώσεις ή καταστροφάς, ως και εις παν έτερον χρήσιμον στοιχείον προς χαρακτηρισμόν της εκτάσεως. Η πράξις αυτή κοινοποιείται εις τον υποβαλόντα την σχετικήν αίτησιν ιδιώτην ή νομικόν πρόσωπον ή δημοσίαν υπηρεσίαν, αποστέλλεται δε εις τον οικείο δήμον ή κοινότητα και εκτίθεται επί ένα μήνα μερίμνη του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητος εις το δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα. Ανακοίνωσις περί της συντάξεως της ως άνω πράξεως και της αποστολής αυτής εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα, μετά περιλήψεως του περιεχομένου της δημοσιεύεται εις δύο τουλάχιστον τοπικάς εφημερίδας ή εις μίαν τοπικήν και μίαν εφημερίδα των Αθηνών ή της Θεσσαλονίκης. 3. Κατά της πράξεως του δασάρχου περί ης αι προηγούμεναι παράγραφοι, επιτρέπονται αντιρρήσεις του νομάρχου, ως και παντός έχοντος έννομον συμφέρον φυσικού ή νομικού προσώπου, εντός δύο μηνών από της κατά τα ανωτέρω προς αυτό κοινοποιήσεως, ή εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωσις κοινοποιήσεως, από της τελευταίας των κατά την προηγουμένην παράγραφον δημοσιεύσεων, ενώπιον

- της κατά το άρθρον 10 παρ. 3 επιτροπής του νομού, εις ον ευρίσκεται η υπό αμφισβήτηση έκτασις ή το μεγαλύτερον τμήμα αυτής. Η επιτροπή, ως και η δευτεροβάθμιος τοιαύτη, λαμβάνουσα υπ' όψιν τον σχετικόν φάκελλον και τας προτάσεις του ενδιαφερομένου ως άνω ιδιώτου, νομικού προσώπου ή δημοσίας υπηρεσίας δυναμένη δε και να διενεργήση αυτοψίαν προς μόρφωσιν ασφαλεστέρας γνώμης περί της υφισταμένης εν τη περιοχή καταστάσεως, αποφαινεται ητιολογημένως εντός τριμήνου προθεσμίας από της υποβολής των αντιρρήσεων. 4. Αι κατά την προηγουμένην παράγραφον αποφάσεις των επιτροπών, δι' ων χαρακτηρίζονται περιοχαί τίνες ή τμήματα αυτών ως δάση ή δασικά εκτάσεις, λαμβάνονται υποχρεωτικώς υπ' όψιν κατά την μεταγενεστέραν χαρτογράφησιν και την σύνταξιν του δασολογίου της περιοχής ή κατά την συμπλήρωσιν αυτού, συμφώνως προς τα εν άρθροις 12 και 13 οριζόμενα». Περαιτέρω, στο άρθρο 3 του Ν. 998/1979, όπως ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης, δηλαδή, μετά την αντικατάσταση των παραγράφων 1, 2, 3, 4 και 5 με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3208/2003 (ΦΕΚ 303 Α'), ορίζονται τα εξής: «1. Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία, μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα, αποτελούν μέσω της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλοεπίδρασης τους, ιδιαίτερη βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενές). 2. Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά. 3 ... 4. Ως δασικές εκτάσεις νοούνται και οι οποιασδήποτε φύσεως ασκεπείς εκτάσεις (φρυγανωδεις ή χορτολιβαδικες εκτάσεις, βραχώδεις εξάρσεις και γενικά ακάλυπτοι χώροι), που περικλείονται από δάση ή δασικές εκτάσεις, καθώς και οι υπεράνω των δασών ή δασικών εκτάσεων ασκεπείς κορυφές ή αλπικές ζώνες των ορέων ... 5. ... 6. Δεν υπάγονται οπωσδήποτε εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου: α) Αι γεωργικώς καλλιεργούμενοι εκτάσεις, β) Αι χορτολιβαδικαί εκτάσεις, αι ευρισκόμενοι επί πεδινών εδαφών ή επί ανωμάλου εδάφους ή λόφων, εφ' όσον δεν εμπίπτουν εις τας περιπτώσεις της παρ. 3 του παρόντος άρθρου η δεν έχουν κηρυχθή ένεκα του προστατευτικού αυτών χαρακτήρος ή εξ άλλου λόγου δασωτέαι ή αναδασωτέαι κατά τα εις το άρθρον 38 του παρόντος νόμου οριζόμενα, γ) Αι βραχώδεις ή πετρώδεις εκτάσεις, αι ευρισκόμενοι επί των ως άνω πεδινών ή ανωμάτων ή λοφωδών εδαφών, δ)... ε)... στ)...». 4. Επειδή, εξ άλλου, σύμφωνα με τις παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 74 του αυτού Ν. 998/1989, «1. Δημόσια χορτολιβαδικά εδάφη, τα οποία δεν περιλαμβάνονται εντός δασών ή δασικών εκτάσεων, ώστε να αποτελούν μετά της δασικής βλαστήσεως ενιαίον σύνολον κατά τα εν άρθρω 3 παρ. 3 προβλεπόμενα, ουδέ κηρύσσονται ένεκα του προστατευτικού αυτών χαρακτήρος ή εξ άλλου λόγου δασωτέα κατά τα εν άρθρω 38 παρ. 1 έως και 3 οριζόμενα, αφού

- χαρτογραφηθούν, περιέρχονται, εντός πενταετίας από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου, εις την διαχείρισιν της Γενικής Διευθύνσεως Γεωργικής Αναπτύξεως και διατίθενται προς αγροτικήν ή κτηνοτροφικήν εκμετάλλευσιν κατά τας κειμένας διατάξεις ή παραχωρούνται προς εξυπηρέτησιν των εν κεφαλαίω ΣΤ του παρόντος νόμου αναφερομένων σκοπών. 2. Ιδιωτικά χορτολιβαδικά εδάφη τελούνται υπό τας εν παραγράφω 1 συνθήκας διέπονται από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος υπό των διατάξεων της αστικής και αγροτικής νομοθεσίας, επιφυλασσομένης της διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του παρόντος νόμου. 3. Πάσα αμφισβήτησις περί του χαρακτήρος ή των ορίων εκτάσεως υπαγόμενης εις τας διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων επιλύεται υπό της κατά το άρθρον 10 παρ. 3 επιτροπής». Περαιτέρω, με το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 3208/2003 προστέθηκε παράγραφος 7 στο άρθρο 3 του Ν. 998/1979 με το εξής περιεχόμενο: «Οι δημόσιες μη εποικιστικές εκτάσεις των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 6, καθώς και οι δημόσιες εκτάσεις που λόγω του είδους της βλάστησης δεν εμπίπτουν στις παραγράφους 1, 2 και 4, αλλά ευρίσκονται επί κλιτύων ορέων, που δεν παραδόθηκαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 74 στις γεωργικές υπηρεσίες, εξακολουθούν να τελούν υπό τη διοίκηση και διαχείριση της δασικής υπηρεσίας, με μέριμνα της οποίας χαρτογραφούνται και διατίθενται για την εξυπηρέτηση των σκοπών που αναφέρονται στα άρθρα 45 έως και 61 του παρόντος νόμου και στο άρθρο 13 παρ. 2 του Ν. 1734/1987 ή χρησιμοποιούνται ως βοσκότοποι ή για τη δημιουργία νέων δασών ...». Τέλος, με το άρθρο 23 του Ν. 3208/2003 (ΦΕΚ 303 Α'), καταργήθηκε η παράγραφος 1 του άρθρου 74 του Ν. 998/1979, όχι, όμως, και η παράγραφος 3 του εν λόγω άρθρου. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών συνάγεται ότι οι Επιτροπές του άρθρου 10 του Ν. 998/1979 είναι αρμόδιες, μεταξύ άλλων, να επιλύουν διαφορές και ως προς το χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως χορτολιβαδικής. Οι αποφάσεις αυτές των εν λόγω Επιτροπών εφόσον δυνάμει της ειδικής διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 74 του Ν. 998/1979 είναι δεσμευτικές ως προς τον ανωτέρω χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως χορτολιβαδικής, προσβάλλονται με έννομο συμφέρον από τον φερόμενο ως ιδιοκτήτη μιας τέτοιας έκτασης. Τούτο δε διότι ο χαρακτηρισμός αυτός είναι εκ του νόμου διάφορος του χαρακτηρισμού μιας έκτασης ως γεωργικής και, προκειμένου μάλιστα περί ιδιωτικών εκτάσεων, επιφέρει τις προβλεπόμενες στην παρ. 2 του άρθρου 74 συνέπειες (πρβλ. ΣτΕ 986/2009 επταμ.).
5. Επειδή, όπως προκύπτει από το φάκελο της υπόθεσης, με την 5397/27.9.1990 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Θεσσαλονίκης, χαρακτηρίσθηκε ως δασική έκταση του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 998/1979 έκταση εμβαδού 3.343 τ.μ., εμφανιζόμενη ως «δημόσια δασική έκταση» στον Προσωρινό Κτηματικό Χάρτη της περιοχής Χορτιάτη και ευρισκόμενη στη θέση Κιοφεκέ Τσεσμεσί

στην εδαφική περιφέρεια της τότε Κοινότητας Εξοχής του Νομού Θεσσαλονίκης. Ακολούθησε η σύνταξη της από 21.9.1993 υπηρεσιακής έκθεσης φωτοερμηνείας αεροφωτογραφιών, σύμφωνα με την οποία η ως άνω έκταση διασχίζεται από ρέμα, έχει βόρειο και νότιο προσανατολισμό, μέση κλίση 40% και καλύπτεται από επτά άτομα φτελιάς, δεκατέσσερις αγριογκορτσιές ηλικίας περίπου 30 ετών και περιμετρικώς και κατά μήκος του ρέματος από παλιούρια και πρίνους, έτσι ώστε το σύνολο της δασικής βλάστησης να ανέρχεται σε 20% επί της έκτασης. Σύμφωνα με την ίδια έκθεση φωτοερμηνείας, η εν λόγω έκταση εμφάνιζε την ίδια μορφή και κατά τα έτη 1960, 1979 και 1988 και μόνο κατά το έτος 1945 καλυπτόταν από χορτολιβαδική βλάστηση, ενώ δεν εντοπίστηκαν σε οποιοδήποτε χρόνο ίχνη γεωργικής καλλιέργειας. Κατά της εν λόγω πράξης χαρακτηρισμού ασκήθηκαν αντιρρήσεις από τους ..., ως ασκούντες τη γονική μέριμνα των ανηλίκων τέκνων τους και ήδη αιτούντων ... και Επί των αντιρρήσεων αυτών εκδόθηκε η 159/2002 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων του Νομού Θεσσαλονίκης. Η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατόπιν συνεκτιμήσεως, μεταξύ άλλων, της από 21.9.1993 υπηρεσιακής έκθεσης φωτοερμηνείας, σύμφωνα με την οποία, κατά τα προαναφερόμενα, η επίμαχη έκταση ουδέποτε εμφανίζεται να φέρει ίχνη γεωργικής καλλιέργειας, είχε χορτολιβαδικό χαρακτήρα το έτος 1945 και καλυπτόταν από δασική βλάστηση σε ποσοστό 20% κατά τα έτη 1960, 1979 και 1988, ενώ την ίδια μορφή είχε η εν λόγω έκταση και κατά το χρόνο διεξαγωγής δύο υπηρεσιακών αυτοψιών, οι οποίες διενεργήθηκαν κατά τα έτη 1993 και 2001. Κατόπιν τούτων, με την ως άνω 159/2002 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων απορρίφθηκαν οι ασκηθείσες αντιρρήσεις κατά της 5397/27.9.1990 πράξης χαρακτηρισμού. Κατά της εν λόγω απόφασης της πρωτοβάθμιας επιτροπής ασκήθηκε προσφυγή από την πρώτη αιτούσα και τον ... , πατέρα αμφοτέρων των αιτούντων, εκδόθηκε δε επ' αυτής η 18/2005 απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Θεσσαλονίκης. Η δευτεροβάθμια επιτροπή με την απόφασή της αυτή έκανε δεκτό, όπως είχε δεχθεί και η πρωτοβάθμια επιτροπή, ότι η έκταση δεν έφερε ίχνη καλλιέργειας, ότι από την τεθείσα υπόψη της έκθεση φωτοερμηνείας αεροφωτογραφιών προέκυψε ότι η έκταση έφερε χορτολιβαδική βλάστηση κατά το έτος 1945, ενώ κατά τα έτη 1960, 1979 και 1988 εμφάνιζε την ίδια κατάσταση με αυτήν που διαπίστωσαν τα μέλη της επιτροπής κατά την αυτοψία που διενήργησαν στις 8.4.2005, δηλαδή, διαρρεόταν από ρέμα, καλυπτόταν από παλιούρια, διάσπαρτες γκορτζιές και έξι άτομα φτελιάς, χωρίς πάντοτε να φέρει ίχνη καλλιέργειας, εμφανίζεται δε στον ισχύοντα προσωρινό κτηματικό χάρτη Εξοχής ως δασική έκταση. Κατόπιν τούτων, η δευτεροβάθμια επιτροπή, κατ' επίκληση της παραγράφου 7 του

άρθρου 3 του Ν. 998/1979, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 3208/2003, και η οποία αναφέρεται, μεταξύ άλλων, σε χορτολιβαδικές εκτάσεις, απέρριψε με την προσβαλλόμενη απόφασή της την προσφυγή των αιτούντων, οι οποίοι επεδίωκαν το χαρακτηρισμό της επίμαχης έκτασης ως γεωργικής, έκρινε, όμως, ότι η έκταση αυτή δεν υπέκειτο, ως χορτολιβαδική, στη διαδικασία χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του Ν. 998/1979 και, κατόπιν τούτου, ακύρωσε τόσο την 159/2002 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Ν. Θεσσαλονίκης όσο και την 5397/27.9.1990 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Θεσσαλονίκης.

6. 6. Επειδή, η υπό κρίση αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον από τους αιτούντες, οι οποίοι επιδιώκουν το χαρακτηρισμό της έκτασης ως γεωργικής και όχι ως χορτολιβαδικής (πρβλ. ΣτΕ 986/2009 επταμ.).
7. 7. Επειδή, η προσβαλλόμενη απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία κρίθηκε, κατά την έννοια της απόφασης αυτής, ότι η ιδιότητα ορισμένης έκτασης ως χορτολιβαδικής, πέραν της εφαρμογής της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας για τις εκτάσεις αυτού του είδους, συνεπάγεται και την αδυναμία εφαρμογής της διαδικασίας χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του Ν. 998/1979, είναι μη νόμιμη, κατά τα εκτιθέμενα σε προηγούμενη σκέψη, και πρέπει, για το λόγο αυτό, ο οποίος προβάλλεται εμμέσως με το δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως και διευκρινίζεται με το από 23.5.2008 υπόμνημα των αιτούντων, να ακυρωθεί. Για τον ίδιο λόγο είναι ακυρωτέα η προσβαλλόμενη απόφαση και κατά το μέρος που ακύρωσε τόσο την 159/2002 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Ν. Θεσσαλονίκης όσο και την 5397/27-9-1990 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Θεσσαλονίκης, με την οποία είχε κινηθεί, μη επιτρεπώς κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, η διαδικασία χαρακτηρισμού της έκτασης κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του Ν. 998/1979. Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα, ανεπαρκώς αιτιολογημένη και ως προς την κρίση της καθ' εαυτή περί χορτολιβαδικού χαρακτήρα της επίμαχης έκτασης, βασικό αιτιολογικό έρεισμα της οποίας αποτελούν αεροφωτογραφίες μόνον του έτους 1945 (πρβλ. ΣτΕ 2515/2009, 1061/2008, 3925/2006 κ.ά.), και η οποία συνήχθη χωρίς να εκτιμηθούν τα στοιχεία του φακέλου, ενόψει των οποίων τόσο ο Δασάρχης Θεσσαλονίκης όσο και η Πρωτοβάθμια Επιτροπή είχαν καταλήξει στην κρίση περί του δασικού χαρακτήρα της έκτασης αυτής, αλλά ούτε και οι ισχυρισμοί των αιτούντων, οι οποίοι, αντιθέτως, επεδίωκαν το χαρακτηρισμό της ως γεωργικής. Για τους λόγους αυτούς, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Εφετείου Θεσσαλονίκης, ενώπιον της οποίας πρέπει να αναπεμφθεί η υπόθεση, ώστε να κριθεί αιτιολογημένα ο χαρακτήρας της

επίμαχης έκτασης.